

Tja, hoe lever je maatwerk en houd je toch de regels eenvoudig?

Naast een filter om concentraties te signaleren waarin toetsing overduidelijk gewenst is (hoge omzetrempels) zou er ook een filter moeten zijn om vlot te zien welke concentraties overduidelijk niet om toetsing vragen.

Te denken valt aan een online vragenlijst waarop de betrokken bedrijven een aantal eenvoudig te verzamelen gegevens invullen, waarna de software reageert met 1 van 3 mogelijke conclusies:

- 1- aanmelding bij de ACM is wettelijk verplicht;
- 2- aanmelding bij de ACM is niet wettelijk verplicht, en de ACM heeft geen reden om gebruik te maken van de 'call in'-bevoegdheid;
- 3- aanmelding bij de ACM is niet wettelijk verplicht, maar een medewerker van vlees en bloed van de ACM moet bekijken of het wenselijk is van de 'call in'-bevoegdheid gebruik te maken.

Door de software regelmatig te actualiseren op basis van voortschrijdend inzicht kan de ACM zichzelf hiermee veel werk besparen en de bedrijven snel duidelijkheid geven.

Voorbeeld 1: twee dierenartspraktijken A en B willen fuseren. Op de vragenlijst vullen ze wat algemene gegevens in, zoals de sector en de adressen van de beide praktijken. De ACM heeft eerder al een bestand aangelegd met adressen van dierenartspraktijken. De software "ziet" in dit bestand dat er voldoende concurrerende adressen in de nabije omgeving van A en B zijn, en reageert daarom met conclusie -2-. De ingevulde gegevens en de aan de gebruikers getoonde tekst met de conclusie worden bewaard, zowel voor het gemak van de gebruikers zodat ze achteraf kunnen aantonen dat ze ervan uit mochten gaan dat de ACM instemde met de fusie, als voor het gemak van de ACM in verband met voorbeeld 2.

Voorbeeld 2: als voorbeeld 1, alleen herkent de software een van beide praktijken uit eerder ingevulde vragenlijsten. B is onlangs nog gefuseerd met C, en relatief kort daarvoor C met D. Dit riekt naar "kralenrijgen", daarom reageert de software met conclusie -3-.

Dus ik stel voor om het concept-wetsvoorstel uit te breiden met een bepaling dat de ACM een online gereedschap mag inzetten om bedrijven a la minute uitsluitel te geven of zij de voorgenomen fusie moeten aanmelden, rekening moeten houden met een toetsing via de 'call in'-bevoegdheid, of ervan uit mogen gaan dat de ACM instemt met de fusie.

Dit alles vanuit de aanname dat het technisch haalbaar is om de lijnen waarlangs de ACM redeneert om te bepalen of toetsing wenselijk is te vertalen naar software die de gebruiker een beperkt aantal, relatief eenvoudig te beantwoorden, gerichte vragen voorlegt, in combinatie met bestanden die de in het verleden verzamelde kennis van de ACM over diverse markten beschrijven (zoals de lijst adressen van dierenartspraktijken in voorbeeld 1).

NB De vragen hoeven niet voor elk bedrijf gelijk te zijn. Afhankelijk van de antwoorden op de eerste, algemene vragen kan op sommige aspecten nader worden doorgevraagd terwijl vragen over voor het betreffende bedrijf irrelevante onderwerpen achterwege kunnen blijven. Een beetje op de manier van de software waarmee burgers online belastingaangifte doen.

NB2 Als de software relatief op conclusie -3- uitkomt valt daaruit te leren welke aanvullende vragen nodig zijn, namelijk de regelmatig terugkerende vragen die de medewerkers van vlees en bloed zichzelf stellen bij de nadere bestudering van de betreffende casussen. Ook kan het aanleiding zijn om de bestanden met achtergrondinformatie uit te breiden met die soorten aanvullende gegevens die de medewerkers van vlees en bloed met enige regelmaat nodig blijken te hebben om deze casussen alsnog te beoordelen.